

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 36. Pisani a Rege in fidem recepti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

prolixam, ad expugnandum tamen Re- Sæcul. XV.
gis animum longe efficacissimam. In A.C. 1495.
memoriam revocabat illud promissum,
quo Florentinis Rex Pisas reddere tam
sui chirographi auctoritate, quam sacra-
menti religione pollicitus esset; hinc Re-
gem ad fidem integre servandam horta-
batur, renuenti acerbissimas divinæ vin-
dictæ poenas comminatus. Nonnullo-
rum opinio ferebat, Savonarollam tacite
allusisse ad mortem Delphini, quem e-
tiam Rex paulopost fatis eruptum luxit:
Igitur Carolus tam præclari Viri reve-
rentia, ac existimatione permotus, Flo-
rentinorum caussam defendere distulit,
donec Pisas veniret, interea pollicitus, eo-
rum votis satisfactum iri: cum vero eo-
rum Deputati iterum, iterumque exau-
diri peterent, omnes Consiliarii in eam
abibant sententiam, ut Florentinorum pre-
cibus Rex annueret. Unde factum, ut
Carolus Pisanos, qui ejus patrocinium
exorabant, responso vagis nonnisi verbis
concepto dimitteret.

§. XXXIV.

Pisani a Rege in fidem recepti.

Igitur Pisani in ancipi fluctuantes, in Daniel hist.
duplici remedio opem quærunt, nec Franciaæ to. 5
irrito sane successu; præprimis enim in 4. p. 105.
Gallici exercitus amorem sibi conciliare Comm. I. 8.
c. 3. D 3 sata-

Sæcul. XV fatagebant, certatim cunctos quovis officiorum genere cumulantes; demum vero A. C. 1495 Caroli Regis pedibus sese provolvebant, tanta supplicum frequentia, tantoque submissionis excessu, ut Regis animum ad miserationem commoverent. Quinimo non desunt Scriptores, qui referunt, Nobilissimas urbis Matronas nudis pedibus, ac lugubri habitu incidentes turmatim Regem accessisse, suasque proles manu gestantes flexis genibus ei supplicasse, ut urbis, quæ ejus nomini penitus addicta esset, misereri vellet, nec pateretur, quod illius incolæ rursus Florentinorum imperio ac tyrannidi subjicerentur, utpote a quibus tanquam vilissima habarentur mancipia. Insolito hoc spectaculo non modo Rex, ejusque Proceres, sed ipsi quoque milites commoti supplicantium vices dolebant, unde cum inteligerent, quod Brissonetus Cardinalis, & Gienensis Marescallus, necnon Gannayus primus Regii Senatus Praeses pro Florentinis deprecarentur, mox una omnes ceteratum in horum ædes irruebant, necmque minitabantur, atque illos tanto terrore replebant, ut nullus eorum regii præfidii gratiæ, quam Carolus tandem Pisaniis concessit, sese opponere auderet, hinc confessim Etrangius Aureliae Ducis cliens Pisanae arcis Praefectus nominabatur.

§. XXXVII

§. XXXVII.

Sæcul. XV.
A. C. 1495.*Novarra ab Aurelianensi capta.*

Sextum ac ferme septimum diem Rex *La Vigne* Pis is hærebat, cum vero hanc monum. l. c. ram totus ejus Senatus fortiter dissuaderet, tandem die vigesima tertia Junii Luccam pervenit, inde Petram sanctam, ac deum ad Pontem - tremulum infinitus Genuensis Reipublicæ situm delatus. Interea Rege itineri suo intento Aureliae Dux, qui hucusque Astæ continuo morabatur, inde recessit, urbemque Novariensem totius Mediolanensis Ducatus munitissimam civium perfidia cepit; Ludovicus enim incolas in sua fide continebat parum sollicitus erat; unde hi Ducis sui severitatem ulti, coniuratione facta, urbem Gallis tradere decernebant; Illi ergo Opicinium & Lacciam Oratores feligunt, atque Astam ablegant, ut ea, quæ unanimi consilio statuissent, Aureliæ Duci significarent. Horum promissis Dux faciles præbebat aures, eorumque consilia adoptans urbem occupabat, insuperhabito manifesto Regis mandato, a quo ejus adventum præstolari, ac integris copiis suis Foederatos aggredi iussus erat, ut interea Rex alia ex parte sibi ad redditum in Gallias viam aperire posset. Porro Ludovicus, cum Novariensem

D 4

riensem